

Prof. dr. Jasmina Osmanković
Univerzitet u Sarajevu / University of Sarajevo
Ekonomski fakultet / School of Economics and Business
Mr. sc. Nataša Pelja-Tabori
Zavod za planiranje razvoja Kantona Sarajevo /
Institute for Development Planning of Sarajevo Canton

IN MEMORIAM
Sabahudin Pelja
(1940–2016)

Sabahudin Pelja Sabo je rođen u Zenici 29. oktobra 1940. godine kao prvorođeno dijete Ismete Pelje, rođ. Dervoz, i Muharema Pelje, rodom iz Stoca.

Odrastao je na lijevoj obali Miljacke, u staroj bosanskoj kući koja je bila na mjestu današnje Papagajke. Osnovnu školu je završio u Sarajevu. Nakon završene sarajevske Prve gimnazije upisuje Arhitektonski fakultet u Sarajevu radi talenta za crtanje i matematiku. Njegovi bliski prijatelji i danas pamte ljepotu akvarela koje je radio na časovima slobodnog crtanja tokom studija.

Njegovo prvo zaposlenje nakon diplomiranja, 1967. godine, bilo je u tadašnjoj jugoslavenskoj firmi „Interpublic – Zavodu za unutarnju i internacionalnu ekonomsku propagandu, publicitet i organizaciju“, čije je sjedište bilo u Zagrebu, a u kojoj je od 1969. do 1972. godine radio na poslovima samostalnog realizatora, vodeći više rekonstrukcija i adaptacija objekata kao što su: samački hotel sa restoranom u Bugojnu, samački hotel sa restoranom u Novom Travniku, rekonstrukciju i adaptaciju proizvodnih hala u Fabrici pisaćih mašina u Bugojnu. Tokom rada u Interpublicu realizirao je niz izložbenih prostora na sajmovima u zemlji i inostranstvu.

U međuvremenu je učestvovao u radnom timu na izradi idejnog projekta RTV-doma Sarajevo, kao saradnik arhitekti Milanu Kušanu.

Nakon Interpublica zaposlio se u Zavodu za izgradnju i uređenje Zenice, gdje je radio od 1972. do 1975. godine, prvo kao projektant za urbanizam i arhitekturu na Odsjeku za urbanizam i projektovanje, a potom kao šef Službe za regulativu i projektovanje na poslovima pripreme i realizacije godišnjih programa izgradnje i uređenja grada Zenice.

Sarajevu se vratio 1975. godine kada je počeo raditi u Zavodu za prostorno i urbanističko planiranje i programiranje kao samostalni planer arhitekta u Sektoru urbanističkog planiranja, gdje je radio do 1979. godine.

U periodu od 1979. do 1986. godine je radio u Zavodu za planiranje razvoja grada Sarajeva u Sektoru za prostorno i urbanističko planiranje. U tom periodu rukovodio je poslovima prostorne komponente srednjoročnog društvenog plana grada Sarajeva za period 1980–1985. godine.

Godine 1979. je bio vođa tima na izradi prostornog plana za potrebe XIV Zimskih olimpijskih igara '84. u Sarajevu.

Koordinirao je poslove na više regulacionih planova (Jahorina, Bjelašnica).

1985. godine bio je rukovodilac i autor istraživanja „Industrija grada Sarajeva: Konceptija dugoročnog razvoja i razmjesta“ u saradnji sa prostornim planerom Aleksandrom Veljkovićem, a u ime Jugoslavenskog instituta za urbanizam i stanovanje u Beogradu.

Na izradi prostornog plana grada Sarajeva za period 1985–2015. godine vodio je segment industrije grada Sarajeva.

Od 1986. do 1991. radi kao slobodni član Izvršnog odbora u Općini Centar Sarajevo na poslovima urbanizma.

Početkom agresije na Bosnu i Hercegovinu, 1992. godine, raspoređen je na poslove stručnog savjetnika u Zavodu za planiranje grada Sarajeva, nakon čega se ponovno vraća u Općinu Centar gdje radi kao potpredsjednik Izvršnog odbora za oblast informatike i odnose s javnošću do 1994. kada je izmješten iz Sarajeva na liječenje u Izrael.

Tokom boravka u Izraelu radio je u privatnom arhitektonskom birou „Haja Ben Cvi“ u Jerusalemu.

1999. godine, po povratku u Sarajevo, radi u Općini Centar kao savjetnik načelnika za urbanizam i prostorno uređenje. U tom periodu, između ostalog, radio je na projektu rekonstrukcije planinarskih domova „Skakavac“ u Nahorevu.

Godine 2000. imenovan je za pomoćnika gradonačelnika grada Sarajeva za gradsko planiranje. Tokom mandata radio je na pripremi i usvajanju velikog broja regulacionih planova, elaborata i studija, te projekata javnih objekata i površina, a između ostalog, inicirao je izradu projektne dokumentacije i realizaciju slijedećih projekata: bazen „Otoka“, rekonstrukcija Vijećnice,

park Hastahana, postavljanje skulptura u parkovima te izgradnja dječijih igrališta itd.

Bio je član Izvršnog odbora projekta „Ars Aevi“ i snažno je podržavao ideju projekta.

Penzionisan je 2005. godine.

Sabahudin Pelja je preminuo 20. novembra 2016. godine u Sarajevu. Godine 1436. ili 2016. ili 5777. jednog sunčanog dana na gradskom groblju Bare oprostili smo se od Sabahudina Pelje Sabe riječima koje svjedoče njegove zasluge, vrednote, postignuća, ljubavi, radosti.

Sabini planski, urbanistički, regulacioni dokumenti, rukopisi, emisije, govori, riječi, slike, predavanja još dugo će se čitati, gledati, studirati, analizirati. Oni su trajna baština Zavoda za planiranje razvoja Kantona Sarajeva, grada Sarajeva, FTVBiH, Sarajeva i drugih međunarodnih organizacija i institucija u Bosni i Hercegovini i van nje.

I na kraju, ne manje važno, Sabo je imao Klaru, a zajedno su imali nešto što životu daje puninu, smisao, nešto što je sama suština života, nešto što je najvažnije i iz čega proizlazi sve ostalo naprijed spomenuto. Imali su ljubav, ljubav kao iz priče. Samo desetak dana Sabo je ostao poslije Klare, da je isprati, da primi drage ljude, da s njima podijeli sjećanje na nju i onda je odlučio da joj se trajno pridruži. I upravo zbog toga, zbog te ljubavi, našeg poštovanja njihovom životu i radu položili smo kamen iz 1530. za Sabu i kamen iz 1580. za Klaru, dva kamena koja povezuju vrijeme, kulture, tradicije, živote, kamenove bez kojih nema Sarajeva, bez kojih nema niti jednog grada, a Sabo i Klara su čitav život gradili gradove, ljubav, sreće, radosti, znanje, red, poštovanje.